

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekendéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► B**A TANÁCS 1466/97/EK RENDELETE****(1997. július 7.)****a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról**

(HL L 209., 1997.8.2., 1. o.)

Módosította:

Hivatalos Lap

		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	A Tanács 1055/2005/EK rendelete (2005. június 27.)	L 174	1	2005.7.7.
► <u>M2</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 1175/2011/EU rendelete (2011. november 16.)	L 306	12	2011.11.23.

▼B**A TANÁCS 1466/97/EK RENDELETE**

(1997. július 7.)

a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról

1. SZAKASZ**CÉL ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK****▼M2***1. cikk*

Ez a rendelet a Tanács és a Bizottság többoldalú felügyeletének részeként rögzíti a stabilitási programok és a konvergenciaprogramok tartalmára, beterjesztésére, vizsgálatára és figyelemmel kísérésére vonatkozó szabályokat, hogy korai szakaszban megelőzze a túlzott költségvetési hiány kialakulását, és segítse a gazdaságpolitikák felügyeletét és összehangolását, egyidejűleg támogatva az Unió növekedésre és foglalkoztatásra vonatkozó célkitűzéseit.

2. cikk

E rendelet alkalmazásában:

- a) „résztevő tagállam” az a tagállam, amelynek pénzneme az euro;
- b) „nem résztvevő tagállam” az a tagállam, amelynek pénzneme nem az euro.

1-A. SZAKASZ**A GAZDASÁGPOLITIKAI KOORDINÁCIÓRA VONATKOZÓ EURÓPAI SZEMESZTER***2a. cikk*

1. A tagállamok gazdaságpolitikájának szorosabb összehangolása és gazdasági teljesítményük tartós egymáshoz közelítése érdekében a Tanács az európai gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszter szerves részeként és az EUMSZ-ben előírt célkitűzésekkel és előírásokkal összhangban gondoskodik a többoldalú felügyeletről.

2. Az európai szemeszter kiterjed:

- a) az EUMSZ 121. cikkének (2) bekezdésével összhangban a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatások kidolgozására és azok végrehajtásának felügyeletére;
- b) az EUMSZ 148. cikkének (2) bekezdésével összhangban a tagállamok által érvényesítendő foglalkoztatási iránymutatások kidolgozására és azok végrehajtásának felügyeletére;
- c) a tagállamok stabilitási és a konvergenciaprogramjainak e rendelettel összhangban történő benyújtására és értékelésére;

▼ M2

- d) az Unió növekedési és foglalkoztatási stratégiáját támogató, és a fenti a) és b) pontban részletezett iránymutatásokkal, valamint az éves felülvizelési ciklus kezdetekor a Bizottság és az Európai Tanács által a tagállamoknak nyújtott általános útmutatással összhangban kidolgozott nemzeti reformprogramok benyújtására és értékelésére;
- e) a makrogazdasági egyensúlyhiány a makrogazdasági egyensúlyhiány megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU rendelet ⁽¹⁾ szerinti megelőzésének és kiigazításnak felülvizelésére.

3. A költségvetést és a strukturális kérdéseket érintő makroszintű szakpolitikai elképzelésekre vonatkozó időbeni és átfogó szakpolitikai tanácsadás érdekében az európai szemeszter keretében és e programoknak a Bizottság általi értékelését követően a Tanács az EUMSZ 121. és 148. cikkében, az e rendeletben, valamint a 1176/2011/EU rendeletben meghatározott jogi eszközökre támaszkodva iránymutatást nyújt a tagállamok részére.

A tagállamok a következő évekre vonatkozó nemzeti költségvetésekkel kapcsolatos kulcsfontosságú döntések meghozatala előtt gazdasági, foglalkoztatási és költségvetési szakpolitikáik kidolgozása során figyelembe veszik a számukra nyújtott útmutatást. A megvalósítást a Bizottság ellenőrzi.

Amennyiben egy tagállam nem veszi figyelembe a számára nyújtott útmutatást, akkor:

- a) konkrét intézkedéseket kijelölő további ajánlásokat nyújthatnak be számára;
- b) az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése értelmében a Bizottság figyelmeztetésben részesítheti;
- c) az e rendeletben, az 1467/97/EK rendeletben, vagy a 1176/2011/EU rendeletben említett intézkedések hozhatók.

Az intézkedések végrehajtását a Bizottság fokozottan figyelemmel kíséri, és ez e rendelet -11. cikke értelmében felügyelő missziókat is magában foglalhat.

4. Az Európai Parlament a meghozott döntésekkel kapcsolatos átláthatóság, felelősségvállalás és elszámoltathatóság fokozása érdekében az európai szemeszterben megfelelően részt vesz, különösen az e rendelet 2-ab. cikkének megfelelően folytatott gazdasági párbeszéd révén. Az európai szemeszter keretében adott esetben konzultálnak a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal, az Gazdaságpolitikai Bizottsággal, a Foglalkoztatásügyi Bizottsággal és a Szociális Védelmi Bizottsággal. Az európai szemeszter keretében az EUMSZ-nek és a nemzeti jogi és politikai megállapodásoknak megfelelően a főbb szakpolitikai kérdésekben adott esetben konzultálnak az érdekelttekkel – különösen a szociális partnerekkel.

⁽¹⁾ HL L 306., 2011.11.23., 25. o.

▼M2

Az EUMSZ 121. cikkével összhangban a Tanács és a Bizottság elnöke és adott esetben az Eurocsoport elnöke évente jelentést tesz az Európai Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a többoldalú felügyelet eredményeiről. E jelentések az e rendelet 2-ab. cikkében hivatkozott gazdasági párbeszéd részét képezik.

1-Aa. SZAKASZ
GAZDASÁGI PÁRBESZÉD

2-ab. cikk

(1) Az uniós intézmények – különösen az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság – közötti párbeszéd fokozása, valamint a nagyobb átláthatóság és elszámoltathatóság biztosítása érdekében az Európai Parlament illetékes bizottsága meghívhatja a Tanács, a Bizottság és adott esetben az Európai Tanács vagy az Eurocsoport elnökét, hogy jelenjen meg a bizottság előtt az alábbi kérdések megvitatása érdekében:

- a) az EUMSZ 121. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Tanács által a bizottságnak a gazdaságpolitika fő irányvonalairól nyújtott információk;
- b) a Bizottság által az éves felügyeleti ciklus elején a tagállamok számára kiadott általános útmutatás;
- c) az Európai Tanács által a gazdaságpolitika irányvonalaira vonatkozóan az európai szemeszter kapcsán levont következtetés;
- d) az e rendelet értelmében lefolytatott többoldalú felügyeleti eljárás eredményei;
- e) az Európai Tanács által a többoldalú felügyelet irányvonalaira és eredményeire vonatkozóan levont következtetés;
- f) a többoldalú felügyeleti eljárásról az európai szemeszter végén esetlegesen készített összegzés;
- g) az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban jelentős eltérés esetén EUMSZ az e rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében és 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, a tagállamokhoz intézett tanácsi ajánlás, valamint az Európai Tanácsnak készített tanácsi jelentés.

(2) A Tanács főszabályként köteles követni a Bizottság ajánlásait és javaslatait, vagy nyilvánosan kifejteni álláspontját.

(3) Az Európai Parlament illetékes bizottsága a 6. cikk (2) bekezdése vagy 10. cikk (2) bekezdése alapján tanácsi ajánlást kapott tagállamnak felkínálhatja a lehetőséget eszmecserén való részvételre.

▼M2

(4) A Tanács és a Bizottság rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet e rendelet végrehajtásáról.

▼M1**1A. SZAKASZ****KÖZÉPTÁVÚ KÖLTSÉGVETÉSI CÉLKITŰZÉSEK****▼M2***2a. cikk*

Valamennyi tagállam differenciált középtávú célkitűzést alakít ki költségvetési egyenlegére vonatkozóan. Ezek az országspecifikus középtávú költségvetési célkitűzések eltérhetnek az egyensúlyközeli vagy többletet tartalmazó helyzetre vonatkozó követelménytől, ugyanakkor a GDP 3 %-ának megfelelő költségvetési hiánytól biztonságos távolságban kell maradniuk. Minden egyes középtávú költségvetési célkitűzésnek biztosítania kell az államháztartás fenntarthatóságát vagy a fenntarthatóság irányába tett gyors előrehaladást, ugyanakkor költségvetési mozgásteret kell biztosítania, figyelembe véve különösen az állami beruházások szükségességét.

E tényezők figyelembevételével a résztvevő tagállamok és az ERM2-ben részes tagállamok számára az országspecifikus középtávú költségvetési célkitűzéseket egy meghatározott skálán belül a GDP -1 %-a és az egyensúly vagy a többlet között kell meghatározni, amelyek ciklikusan igazított, az egyszeri és átmeneti intézkedésektől mentes költségvetési helyzetre vonatkoznak.

A középtávú költségvetési célkitűzéseket háromévente felül kell vizsgálni. A tagállamok középtávú költségvetési célkitűzéseit az államháztartás fenntarthatóságára jelentős hatással lévő szerkezeti reform végrehajtásakor is felül lehet vizsgálni.

A tagállamok költségvetési keretére vonatkozó követelményekről szóló, 2011. november 8-i 2011/85/EU tanácsi irányelv IV. fejezetével összhangban a középtávú költségvetési célkitűzés tiszteletben tartását bele kell venni a nemzeti középtávú költségvetési keretekbe ⁽¹⁾.

▼B**2. SZAKASZ****STABILITÁSI PROGRAMOK***3. cikk***▼M2**

1. Az egyes résztvevő tagállamok az EUMSZ 121. cikkének értelmében rendszeres időközönként benyújtják a Tanácshoz és a Bizottsághoz a többoldalú felügyelet céljából szükséges információkat egy stabilitási program formájában, amely lényeges alapot biztosít az államháztartás fenntarthatósága számára, ami kedvező hatást gyakorol az árstabilitásra és a dinamikus, fenntartható növekedésre, valamint a munkahelyteremtésre.

▼B

(2) A stabilitási program a következő információkat mutatja be:

⁽¹⁾ HL L 306., 2011.11.23., 41. o.

▼ M2

- a) az államháztartási egyenlegre vonatkozó középtávú költségvetési célkitűzést és az ezen célkitűzéshez vezető korrekciós pályát a GDP százalékában, az államadósság arányának várható alakulását, az államháztartási kiadások tervezett növekedési pályáját – ideértve a bruttó állóeszköz-felhalmozásra fordítható megfelelő összegeket is, szem előtt tartva különösen a kiadások 5. cikk (1) bekezdése szerinti növekedéséhez szükséges feltételeket és kritériumokat is –, az államháztartási bevételek változatlan politika figyelembevételével tervezett növekedési pályáját és a tervezett diszkrécionális bevételi intézkedések számszerűsítését;
- aa) tájékoztatást az előregedéssel kapcsolatos implicit kötelezettségekről, valamint az olyan feltételes kötelezettségekről, köztük az állami garanciákról, amelyek az állami költségvetésre potenciálisan nagy hatást gyakorolhatnak;
- ab) tájékoztatást a stabilitási programnak az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal és a nemzeti reformprogramokkal való összeegyeztethetőségéről;
- b) a várt gazdasági fejlődésre és a lényeges közgazdasági változókra vonatkozó főbb feltételezéseket, amelyek a stabilitási program megvalósítása szempontjából lényegesek, úgymint a kormányzati beruházási kiadások, a reál GDP növekedése, a foglalkoztatás és az infláció;
- c) a program célkitűzéseinek elérése érdekében tett vagy javasolt költségvetési és egyéb gazdaságpolitikai intézkedések mennyiségi értékelését, amely tartalmazza a közvetlen, hosszú távú pozitív költségvetési hatásokat – többek között a potenciális fenntartható növekedés fokozása révén – eredményező jelentős strukturális reformok átfogó költség-haszon elemzését is;

▼ B

- d) egy elemzést arról, hogy a főbb közgazdasági feltételezések változásai hogyan befolyásolják a költségvetési egyenleget és az adósságot;

▼ M1

- e) adott esetben a középtávú költségvetési célkitűzés eléréséhez szükséges korrekciós pályától történő eltérés indokait.

▼ M2

(2a) A stabilitási programnak a legvalószínűbb makroszintű költségvetési forgatókönyvön vagy egy óvatosabb forgatókönyvön kell alapulnia. A makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseket a naprakész bizottsági előrejelzésekkel és, adott esetben, egyéb független szervek által készített előrejelzésekkel kell összehasonlítani. A választott makro-költségvetési forgatókönyv és a bizottsági előrejelzés közötti jelentős eltéréseket indokolni kell, különösen akkor, ha a külső feltételezések szintje vagy növekedése lényegesen eltér a Bizottság előrejelzéseiben foglalt értékektől.

A (2) bekezdés a), aa) b) c) és d) pontjában foglalt információk jellegét a Bizottság által a tagállamokkal együttműködésben kialakított összehangolt keretnek kell pontosan meghatároznia.

▼M2

(3) A (2) bekezdés a) és b) pontjában említett, az államháztartási egyenleg és az adósságarány változására, az államháztartási kiadások növekedésére, az államháztartási bevételek változatlan politika figyelembevételével tervezett növekedésére, a megfelelően számszerűsített tervezett diszkrecionális bevételi intézkedésekre, valamint a főbb gazdasági feltételezésekre vonatkozó információk összeállítása évente történik, és lefedi az előző évet, a folyó évet és legalább a következő három évet.

(4) Minden egyes programnak információt kell tartalmaznia a nemzeti eljárások keretében zajló egyeztetés állapotáról, különösen arról, hogy a programot a nemzeti parlament elé terjesztették-e, és hogy a nemzeti parlament megvitatta-e a Tanácsnak a megelőző programra vonatkozó véleményét, vagy adott esetben bármilyen ajánlást, figyelmeztetést, és hogy a parlament jóváhagyta-e a programot.

4. cikk

1. A stabilitási programokat minden év áprilisában – lehetőleg április közepéig, de legkésőbb április 30-ig – kell benyújtani.

2. A tagállamok stabilitási programjukat nyilvánosságra hozzák.

5. cikk

1. A Bizottság és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság értékelése alapján a Tanács az EUMSZ 121. cikke értelmében a többoldalú felügyelet keretében megvizsgálja az érintett tagállamok által a stabilitási programjaikban ismertetett középtávú költségvetési célkitűzést, értékeli, hogy a program alapját képező közgazdasági feltételezések reálisan ideértve az adósságráta járulékos alakulásának megfontolását is, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pálya megfelelő-e, és a korrekciós pálya tiszteletben tartása érdekében tett vagy javasolt intézkedések elegendőek-e a középtávú költségvetési célkitűzésnek a ciklus alatt történő eléréséhez.

A középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pálya értékelése során a Tanács és a Bizottság megvizsgálja, hogy az érintett tagállam elérte-e a középtávú költségvetési célkitűzésének teljesítéséhez szükséges, az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított költségvetési egyenlegre vonatkozó megfelelő éves javulást, a GDP 0,5 %-át véve viszonyítási alapul. A GDP 60 %-a feletti adósságszinttel vagy kifejezett átfogó adósságfenntarthatósági kockázattal rendelkező tagállamok esetében a Tanács és a Bizottság megvizsgálja, hogy az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított költségvetési egyenleg éves javulása magasabb-e a GDP 0,5 %-ánál. A Tanács és a Bizottság figyelembe veszi, hogy a gazdaságilag kedvező időszakokban a kiigazító erőfeszítések erőteljesebbek-e, míg gazdaságilag kedvezőtlen időszakokban az erőfeszítések korlátozottabbak lehetnek. Figyelembe kell venni különösen a váratlan bevételeket és bevételkieséseket.

▼ M2

A középtávú költségvetési célkitűzés elérése tekintetében elért eredményeket a strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében kell felmérni, melynek részét képezi a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásától megtisztított kiadások elemzése is. E célból a Tanács és a Bizottság értékeli, hogy az államháztartási kiadások növekedési pályája a bevételoldalon tett vagy tervezett intézkedések hatásával összefüggésben tekintve megfelel-e a következő feltételeknek:

- a) azon tagállamok esetében, amelyek már megvalósították középtávú költségvetési célkitűzésüket, az éves kiadásnövekedés nem lépi túl a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét, kivéve, ha a túllépést diszkrecionális bevételi intézkedésekkel ellensúlyozzák;
- b) azon tagállamok esetében, amelyek még nem valósították meg középtávú költségvetési célkitűzésüket, az éves kiadásnövekedés nem lép túl egy, a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékénél alacsonyabb értékben megállapított mértéket, kivéve, ha a túllépést diszkrecionális bevételi intézkedésekkel ellensúlyozzák. Azt a mértéket, amellyel az államháztartási kiadások növekedési rátájának el kell maradnia a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékétől, úgy kell meghatározni, hogy az biztosítsa a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető megfelelő korrekciót;
- c) azon tagállamok esetében, amelyek még nem valósították meg középtávú költségvetési célkitűzésüket, az államháztartás bevételi tételeinek diszkrecionális csökkentését ellensúlyozza vagy a kiadás-csökkentés, vagy az államháztartás egyéb bevételi tételeinek diszkrecionális növelése, vagy mindkettő.

Az összesített kiadásokba nem számíthatók bele sem a kamatkidadások, sem az uniós programokra fordított azon kiadások, amelyeket teljes mértékben ellentételeznek az uniós alapokból származó bevételek, sem pedig a munkanélküli segéllyel kapcsolatos kiadásokban a nem diszkrecionális változások.

A középtávú referenciamértéket meghaladó kiadásnövekedés nem tekintendő a középtávú referenciamérték megszegésének, amennyiben azt törvényben előírt bevételnövekedés teljes egészében kompenzálja.

A potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét a jövőbeli előrejelzések, illetve a múltbeli folyamatok becslései alapján kell meghatározni. Az előrejelzéseket rendszeres időközönként frissíteni kell. A Bizottság nyilvánosságra hozza az előrejelzésekre vonatkozó számítási módszerét, valamint a potenciális GDP-növekedés annak révén kiszámított középtávú referenciamértékét.

Azon tagállamoknak a középtávú költségvetési célkitűzés eléréséhez vezető korrekciós pályája meghatározásakor, amelyek még nem érték el ezt a célt, valamint a középtávú célkitűzést már elért országoknak ezen célkitűzéstől való átmeneti eltérésének lehetővé tételekor a Tanács és a Bizottság – azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciamérték tekintetében megfelelő biztonsági tartalék áll rendelkezésre, illetve a költségvetés helyzete az elvárások szerint a program időtartama alatt visszatér a középtávú költségvetési célkitűzéshez – figyelembe veszi azon jelentős strukturális reformok végrehajtását, amelyek, többek között a potenciális fenntartható növekedés fokozása révén, közvetlen hosszú távú pozitív költségvetési hatásokat eredményeznek, és ezáltal az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságára igazolhatóan hatással vannak.

▼ M2

Különleges figyelmet kell fordítani a több pilléren alapuló – egy kötelező, tökefedezeti pillért is magában foglaló – rendszer bevezetésére irányuló nyugdíjreformokra. Az ilyen reformokat végrehajtó tagállamok számára lehetővé kell tenni a középtávú költségvetési célkitűzésükhöz vezető korrekciós pályától vagy magától a célkitűzéstől történő olyan mértékű eltérést, amely megfelel a reformok által az államháztartási egyenlegre gyakorolt közvetlen inkrementális hatásnak, azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciaértéktől megfelelő távolság maradjon.

A Tanács és a Bizottság megvizsgálja továbbá, hogy a stabilitási program elősegíti-e az euroövezeten belüli tartós és tényleges konvergencia elérését és a gazdaságpolitikák szorosabb összehangolását, és hogy az érintett tagállamok gazdaságpolitikái megfelelnek-e a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájára és foglalkoztatási politikájára vonatkozó átfogó iránymutatásainak.

Amennyiben az érintett tagállam által nem befolyásolható olyan szokatlan esemény következik be, amely jelentős hatással van az államháztartás pénzügyi helyzetére, illetve az euroövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés időszakában a tagállamok számára engedélyezhető a harmadik albekezdésben említett, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való átmeneti eltérés, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú pénzügyi fenntarthatóságát.

2. A Tanács és a Bizottság a stabilitási program vizsgálatát a benyújtásától számított legfeljebb három hónapon belül elvégzi. A Tanács a Bizottság ajánlása alapján, és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően szükség esetén véleményt fogad el a programról. Ha a Tanács az EUMSZ 121. cikkével összhangban úgy véli, hogy a program célkitűzéseit és tartalmát – különös tekintettel a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályára – meg kell erősíteni, a Tanács saját véleménye alapján felkéri az érintett tagállamot, hogy módosítsa programját.

6. cikk

(1) Az EUMSZ 121. cikkének (3) bekezdésével összhangban a többoldalú felügyelet részeként a Tanács és a Bizottság a részt vevő tagállamok által nyújtott információk, valamint a Bizottság és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság értékelése alapján figyelemmel kíséri a stabilitási programok végrehajtását, különös tekintettel a költségvetési egyenlegnek a középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető megfelelő korrekciós pályától való tényleges vagy várható jelentős eltéréseinek megállapítására.

(2) Az e rendelet 5. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való jelentős, megfigyelhető eltérés esetén, és a túlzott hiány kialakulásának megakadályozása érdekében a Bizottság az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban figyelmeztetésben részesíti az érintett tagállamot.

Az első albekezdésben említett figyelmeztetés elfogadásától számított egy hónapon belül a Tanács megvizsgálja a helyzetet, és az EUMSZ 121. cikk (4) bekezdésével összhangban a szükséges szakpolitikai intézkedésekre vonatkozó ajánlást fogad el a Bizottság ajánlása alapján. Az ajánlásban meg kell határozni az eltérés kezelésére rendelkezésre álló időtartamot, amely nem lehet öt hónapnál hosszabb. Ezt az időtartamot három hónapra kell csökkenteni akkor, ha a Bizottság a figyelmeztetésben úgy ítéli meg, hogy a helyzet különösen súlyos és ezért sürgős intézkedést igényel. A Tanács a Bizottság javaslata alapján az ajánlást nyilvánosságra hozza.

▼ M2

Az érintett tagállam – az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján született tanácsi ajánlásban megállapított határidőn belül – jelentést készít a Tanácsnak az ajánlás nyomán hozott intézkedésekről.

Ha az érintett tagállam a második albekezdésben említett tanácsi ajánlásban előírt határidőn belül nem hoz megfelelő intézkedést, akkor a Bizottság haladéktalanul ajánlást terjeszt be a Tanácsnak a hatékony fellépés elmulasztását megállapító határozat minősített többséggel történő elfogadására. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy a szükséges politikai intézkedésekre vonatkozóan az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban felülvizsgált ajánlást fogadjon el.

Amennyiben a Tanács a Bizottság ajánlására nem hozza meg az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztását megállapító határozatot, és az érintett tagállam részéről az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztása továbbra is fennáll, akkor a Bizottság a korábbi ajánlásától számított egy hónap múlva ismét ajánlást tesz a Tanács számára, hogy fogadjon el az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztását megállapító határozatot. A határozatot a Tanács által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a Tanács az ajánlás Bizottság általi elfogadásától számított tíz napon belül egyszerű többséggel annak elutasításáról határoz. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy a szükséges politikai intézkedésekre vonatkozóan az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban felülvizsgált ajánlást fogadjon el.

A negyedik és ötödik albekezdésben említett, meg nem felelést megállapító határozat meghozatalakor a Tanácsban csak a résztvevő tagállamokat képviselő tagok szavaznak, és a Tanács az érintett tagállamot képviselő tanácsi tag szavazatát figyelmen kívül hagyja.

Az ennek megfelelően hozott határozatokról a Tanács hivatalos jelentést intéz az Európai Tanácshoz.

(3) A középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető megfelelő korrekciós pályától való eltérést – az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően – a strukturális egyenlegét alapul vevő átfogó értékelés keretében kell felmérni, beleértve a kiadások elemzését is a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásának figyelembevételével.

Annak megítéléséhez, hogy az eltérés jelentős-e, különösen az alábbi kritériumokat kell figyelembe venni:

- a) azon tagállamok tekintetében, amelyek a középtávú költségvetési célkitűzést még nem érték el, a strukturális egyenleg változásának értékelésekor azt kell felmérni, hogy az eltérés meghaladja-e a GDP 0,5 %-át egyetlen éven belül vagy legalább a GDP 0,25 %-át átlagosan két egymást követő évben;
- b) a kiadások diszkrecionális bevételi intézkedések nélküli alakulásának értékelésekor azt kell megvizsgálni, hogy az eltérésnek az államháztartási egyenlegre gyakorolt teljes hatása meghaladta-e a GDP 0,5 %-át egyetlen éven belül vagy két egymást követő évben összesítve.

A kiadások alakulásának eltérése nem tekintendő jelentősnek, ha az érintett tagállam túlteljesítette középtávú költségvetési célkitűzését – figyelembe véve a jelentős nagyságú váratlan bevételek lehetőségét – és ha a stabilitási programban meghatározott költségvetési tervek a programidőszakban nem veszélyeztetik ezt a célkitűzést.

▼ M2

Hasonlóképpen az eltérést nem kötelező figyelembe venni, ha azt az érintett tagállam által nem befolyásolható szokatlan esemény okozza, amely jelentős hatással van az államháztartás pénzügyi helyzetére, vagy pedig az euroövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés esetén, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát.

▼ B**3. SZAKASZ****KONVERGENCIAPROGRAMOK***7. cikk***▼ M2**

(1) Az egyes részt nem vevő tagállamok az EUMSZ 121. cikkének értelmében rendszeres időközönként benyújtják a Tanácshoz és a Bizottsághoz a többoldalú felügyelet céljából szükséges információkat egy konvergenciaprogram formájában, amely lényeges alapot biztosít az államháztartás fenntarthatósága számára, amely kedvező hatást gyakorol az árstabilitásra és a dinamikus, fenntartható növekedésre, valamint a munkahelyteremtésre.

▼ B

(2) A konvergenciaprogram a következő információkat mutatja be, különös tekintettel a konvergenciával összefüggő változókra:

▼ M2

- a) az államháztartási egyenlegre vonatkozó középtávú költségvetési célkitűzést és az ezen célkitűzéshez vezető korrekciós pályát a GDP százalékában, az államadósság arányának várható alakulását, az államháztartási kiadások tervezett növekedési pályáját – ideértve a bruttó állóeszköz-felhalmozásra fordítható megfelelő összegeket is, szem előtt tartva különösen a kiadások 9. cikk (1) bekezdése szerinti növekedése megteremtésének feltételeit és kritériumait –, az államháztartási bevételek változatlan politika figyelembevételével tervezett növekedési pályáját és a tervezett diszkrecionális bevételi intézkedések számszerűsítését, a középtávú monetáris politikai célkitűzéseket, e célkitűzéseknek az ár- és árfolyam-stabilitással és a tartós konvergencia elérésével való kapcsolatát;
- aa) tájékoztatást az előregedéssel kapcsolatos hallgatóságos kötelezettségekről, valamint az olyan feltételes kötelezettségekről, köztük az állami garanciákról, amelyek az állami költségvetésre potenciálisan nagy hatást gyakorolhatnak;
- ab) tájékoztatás a konvergenciaprogramnak az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokkal és a nemzeti reformprogramokkal való összeegyeztethetőségéről;
- b) a várt gazdasági fejlődésre és a lényeges közgazdasági változókra vonatkozó főbb feltételezéseket, amelyek a konvergenciaprogram megvalósítása szempontjából lényegesek, úgymint a kormányzati beruházási kiadások, a reál GDP növekedése, a foglalkoztatás és az infláció;

▼ M2

- c) a program célkitűzéseinek elérése érdekében tett vagy javasolt költségvetési és egyéb gazdaságpolitikai intézkedések mennyiségi értékelését, amely tartalmazza a közvetlen, hosszú távú pozitív költségvetési hatásokat – többek között a potenciális fenntartható növekedés fokozása révén – eredményező jelentős strukturális reformok átfogó költség-haszon elemzését is;

▼ B

- d) egy elemzést arról, hogy a főbb közgazdasági feltételezések változásai hogyan befolyásolják a költségvetési egyenleget és az adósságot;

▼ M1

- e) adott esetben a középtávú költségvetési célkitűzés eléréséhez szükséges korrekciós pályától történő eltérés indokait.

▼ M2

(2a) A konvergenciaprogramnak a legvalószínűbb makroszintű költségvetési forgatókönyvön vagy egy óvatosabb forgatókönyvön kell alapulnia. A makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseket a naprakész bizottsági előrejelzésekkel és, adott esetben, egyéb független szervek által készített előrejelzésekkel kell összehasonlítani. A választott makroköltségvetési forgatókönyv és a bizottsági előrejelzés közötti jelentős eltéréseket indokolni kell, különösen akkor, ha a külső feltételezések szintje vagy növekedése lényegesen eltér a Bizottság előrejelzéseiben foglalt értékektől.

A (2) bekezdés a), aa) b) c) és d) pontjában foglalt információk jellegét a Bizottság által a tagállamokkal együttműködésben kialakított összehangolt keretnek kell pontosan meghatároznia.

(3) A (2) bekezdés a) és b) pontjában említett, az államháztartási egyenleg és az adósságarány változására, az államháztartási kiadások növekedésére, az államháztartási bevételek változatlan politika figyelembevételével tervezett növekedésére, a megfelelően számszerűsített tervezett diszkrecionális bevételi intézkedésekre, valamint a főbb gazdasági feltételezésekre vonatkozó információk összeállítása évente történik, és lefedi az előző évet, a folyó évet és legalább a következő három évet.

(4) Minden egyes programnak információt kell tartalmaznia a nemzeti eljárások keretében zajló egyeztetés állapotáról, különösen arról, hogy a programot a nemzeti parlament elé terjesztették-e, és hogy a nemzeti parlament megvitatta-e a Tanácsnak a megelőző programra vonatkozó véleményét, vagy adott esetben bármilyen ajánlást, figyelmeztetést, és hogy a parlament jóváhagyta-e a programot.

8. cikk

(1) A konvergenciaprogramokat minden év áprilisában – lehetőleg április közepéig, de legkésőbb április 30-ig – kell benyújtani.

(2) A tagállamok konvergenciaprogramjukat nyilvánosságra hozzák.

▼ M2

9. cikk

(1) A Bizottság és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság értékelése alapján a Tanács az EUMSZ 121. cikke értelmében a többoldalú felügyelet keretében megvizsgálja az érintett tagállamok által a konvergenciaprogramjaikban ismertetett középtávú költségvetési célkitűzést, értékeli, hogy a program alapját képező közgazdasági feltételezések reálisak-e ideértve az adósságráta járulékos alakulásának megfontolását is, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pálya megfelelő-e, és a korrekciós pálya tiszteletben tartása érdekében tett vagy javasolt intézkedések elegendőek-e a középtávú költségvetési célkitűzésnek a ciklus alatt történő eléréséhez és a tartós konvergencia eléréséhez.

A középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pálya értékelése során a Tanács és a Bizottság figyelembe veszi, hogy a gazdaságilag kedvező időszakokban a kiigazító erőfeszítések erőteljesebbek-e, míg gazdaságilag kedvezőtlen időszakokban az erőfeszítések korlátozottabbak lehetnek. Figyelembe kell venni különösen a váratlan bevételeket és bevételkieséseket. A GDP 60 %-a feletti adósságszinttel vagy kifejezett átfogó adósságfenntarthatósági kockázattal rendelkező tagállamok esetében a Tanács és a Bizottság megvizsgálja, hogy az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított költségvetési egyenleg éves javulása magasabb-e a GDP 0,5 %-ánál. Az ERM2-ben részes tagállamok esetében a Tanács és a Bizottság megvizsgálja, hogy az érintett tagállam elérte-e a középtávú költségvetési célkitűzésének teljesítéséhez szükséges, az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenlegre vonatkozó megfelelő éves javulást, a GDP 0,5 %-át véve viszonyítási alapul.

A középtávú költségvetési célkitűzéshez való megfelelő közeledést egy átfogó elemzés keretében kell értékelni, amelyben központi szerepet kap a strukturális egyenleg értékelése, és részét képezi a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásától megtisztított kiadások elemzése. Ebből a célból a Tanács és a Bizottság értékeli, hogy az államháztartási kiadások növekedési pályája a bevételoldalon tett vagy tervezett intézkedések hatásával összefüggésben megfelel-e a következő feltételeknek:

- a) azon tagállamok esetében, amelyek már megvalósították középtávú költségvetési célkitűzésüket, az éves kiadásnövekedés nem lépi túl a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét, kivéve, ha a túllépést diszkrecionális bevételi intézkedésekkel ellensúlyozzák;
- b) azon tagállamok esetében, amelyek még nem valósították meg középtávú költségvetési célkitűzésüket, az éves kiadásnövekedés nem lép túl egy, a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékénél alacsonyabb értékben megállapított mértéket, kivéve, ha a túllépést diszkrecionális bevételi intézkedésekkel ellensúlyozzák. Azt a mértéket, amellyel az államháztartási kiadások növekedési rátájának el kell maradnia a potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékétől, úgy kell meghatározni, hogy az biztosítsa a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető megfelelő korrekciót;
- c) azon tagállamok esetében, amelyek még nem valósították meg középtávú költségvetési célkitűzésüket, az államháztartás bevételi tételeinek diszkrecionális csökkentését ellensúlyozza vagy a kiadás-csökkentés, vagy az államháztartás egyéb bevételi tételeinek diszkrecionális növelése, vagy mindkettő.

▼ M2

Az összesített kiadásokba nem számíthatók bele sem a kamatkidadások, sem az uniós programokra fordított azon kiadások, amelyeket teljes mértékben ellentételeznek az uniós alapokból származó bevételek, sem pedig a munkanélküli segéllyel kapcsolatos kiadásokban a nem diszkrecionális változások.

A középtávú referenciamértéket meghaladó kiadásnövekedés nem tekintendő a középtávú referenciamérték megszegésének, amennyiben azt törvényben előírt bevételnövekedés teljes egészében kompenzálja.

A potenciális GDP-növekedés középtávú referenciamértékét a jövőbeli előrejelzések, illetve a múltbeli folyamatok becslései alapján kell meghatározni. Az előrejelzéseket rendszeres időközönként frissíteni kell. A Bizottság nyilvánosságra hozza az előrejelzésekre vonatkozó számítási módszert, valamint a potenciális GDP-növekedés annak révén kiszámított középtávú referenciamértékét.

Azon tagállamoknak a középtávú költségvetési célkitűzés eléréséhez vezető korrekciós pályája meghatározásakor, amelyek még nem érték el ezt a célt, valamint a középtávú célkitűzést már elért országoknak ezen célkitűzéstől való átmeneti eltérésének lehetővé tételekor a Tanács és a Bizottság – azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciaérték tekintetében megfelelő biztonsági tartalék áll rendelkezésre, illetve a költségvetés helyzete az elvárások szerint a program időtartama alatt visszatér a középtávú költségvetési célkitűzéshez – figyelembe veszi azon jelentős strukturális reformok végrehajtását, amelyek, többek között a potenciális fenntartható növekedés fokozása révén, közvetlen hosszú távú pozitív költségvetési hatásokat eredményeznek, és ezáltal az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát igazolhatóan befolyásolják.

Különös figyelmet kell fordítani a több pilléren alapuló – egy kötelező, tőkefedezeti pillért is magában foglaló – rendszer bevezetésére irányuló nyugdíjreformokra. Az ilyen reformokat végrehajtó tagállamok számára lehetővé kell tenni a középtávú költségvetési célkitűzésükhöz vezető korrekciós pályától vagy magától a célkitűzéstől történő olyan mértékű eltérést, amely megfelel a reformok által az államháztartási egyenlegre gyakorolt közvetlen inkrementális hatásnak, azzal a feltétellel, hogy a hiányra vonatkozó referenciaértéktől megfelelő távolság maradjon.

A Tanács és a Bizottság megvizsgálja továbbá, hogy a konvergencia-program tartalma elősegíti-e a tartós és valós konvergencia elérését és a gazdaságpolitikák szorosabb összehangolását, és hogy az érintett tagállamok gazdaságpolitikái megfelelnek-e a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájára és foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatásoknak. Az ERM2-ben részes tagállamok esetében ezenkívül a Tanács megvizsgálja, hogy a konvergenciaprogram tartalma biztosítja-e az árfolyam-mechanizmusban való zökkenőmentes részvételt.

▼ M2

Amennyiben az érintett tagállam által nem befolyásolható olyan szokatlan esemény következik be, amely jelentős hatást gyakorol az államháztartás pénzügyi helyzetére, illetve az euroövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés időszakában a tagállamok számára engedélyezhető a harmadik albekezdésben említett, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való átmeneti eltérés, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú pénzügyi fenntarthatóságát.

(2) A Tanács és a Bizottság a konvergenciaprogram benyújtásától számított legfeljebb három hónapon belül elvégzi a program vizsgálatát. A Tanács a Bizottság ajánlása alapján, és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően szükség esetén véleményét fogad el a programról. Ha a Tanács az EUMSZ 121. cikkével összhangban úgy véli, hogy a program célkitűzéseit és tartalmát – különös tekintettel a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályára – meg kell erősíteni, a Tanács saját véleménye alapján felkéri az érintett tagállamot, hogy módosítsa programját.

10. cikk

(1) Az EUMSZ 121. cikkének (3) bekezdésével összhangban a többoldalú felügyelet részeként a Tanács és a Bizottság a tagállamok által nyújtott információk, valamint a Bizottság és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság értékelése alapján figyelemmel kíséri a konvergenciaprogramok végrehajtását, különös tekintettel a költségvetési egyenlegnek a középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető megfelelő korrekciós pályától való tényleges vagy várható jelentős eltérésének megállapítására.

Emellett a Tanács és a Bizottság figyelemmel kíséri a részt nem vevő tagállamok gazdaságpolitikáit a konvergenciaprogramok célkitűzéseinek szempontjából annak biztosítása érdekében, hogy politikájuk a stabilitásra irányuljon, és így megelőzzék a reálárfolyam egyenetlenségeit, és a nominális árfolyam túlzott ingadozásait.

2. A 9. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett, a középtávú költségvetési célkitűzéshez vezető korrekciós pályától való jelentős, megfigyelhető eltérés esetén, és a túlzott hiány kialakulásának megakadályozása érdekében a Bizottság az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban figyelmeztetésben részesíti az érintett tagállamot.

Az első albekezdésben említett figyelmeztetés elfogadásától számított egy hónapon belül a Tanács megvizsgálja a helyzetet, és az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban a szükséges szakpolitikai intézkedésekre vonatkozó ajánlást fogad el a Bizottság ajánlása alapján. Az ajánlásban meg kell határozni az eltérés kezelésére rendelkezésre álló időtartamot, amely nem lehet öt hónapnál hosszabb. Ezt az időtartamot három hónapra kell csökkenteni akkor, ha a Bizottság a figyelmeztetésében úgy ítéli meg, hogy a helyzet különösen súlyos és ezért sürgős intézkedést igényel. A Tanács a Bizottság javaslata alapján az ajánlást nyilvánosságra hozza.

Az érintett tagállam – az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdése alapján született tanácsi ajánlásban megállapított határidőn belül – jelentést készít a Tanácsnak az ajánlás nyomán hozott intézkedésekről.

▼M2

Ha az érintett tagállam a második albekezdésben említett tanácsi ajánlásban előírt határidőn belül nem hoz megfelelő intézkedést, akkor a Bizottság haladéktalanul ajánlást terjeszt be a Tanácsnak a hatékony fellépés elmulasztását megállapító határozat minősített többséggel történő elfogadására. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy a szükséges szakpolitikai intézkedésekre vonatkozóan az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban felülvizsgált ajánlást fogadjon el.

Amennyiben a Tanács a Bizottság ajánlására nem hozza meg az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztását megállapító határozatot, és az érintett tagállam részéről az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztása továbbra is fennáll, akkor a Bizottság a korábbi ajánlásától számított egy hónap múlva ismét ajánlást tesz a Tanács számára, hogy fogadjon el az eredményes intézkedés meghozatalának elmulasztását megállapító határozatot. A határozatot a Tanács által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a Tanács az ajánlás Bizottság általi elfogadásától számított tíz napon belül egyszerű többséggel az ajánlás elutasításáról határoz. A Bizottság ugyanakkor javasolhatja a Tanácsnak, hogy a szükséges politikai intézkedésekre vonatkozóan az EUMSZ 121. cikkének (4) bekezdésével összhangban felülvizsgált ajánlást fogadjon el.

A negyedik és ötödik albekezdésben említett, a meg nem felelést megállapító határozat meghozatalakor a Tanács az érintett tagállamot képviselő tanácsi tag szavazatát figyelmen kívül hagyja.

Az ennek megfelelően hozott határozatokról a Tanács hivatalos jelentést intéz az Európai Tanácshoz.

(3) A középtávú költségvetési célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető megfelelő korrekciós pályától való eltérést – az 9. cikk (1) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően – a strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében kell felmérni, beleértve a kiadások elemzését is a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásának figyelembevétele nélkül.

Annak megítéléséhez, hogy az eltérés jelentős-e, különösen az alábbi kritériumokat kell figyelembe venni:

- a) azon tagállamok tekintetében, amelyek a középtávú költségvetési célkitűzést még nem érték el, a strukturális egyenleg változásának értékelésekor azt kell felmérni, hogy az eltérés meghaladja-e a GDP 0,5 %-át egyetlen éven belül vagy legalább a GDP 0,25 %-át átlagosan két egymást követő évben;
- b) a kiadások diszkrecionális bevételi intézkedések nélküli alakulásának értékelésekor azt kell megvizsgálni, hogy az eltérésnek az államháztartási egyenlegre gyakorolt teljes hatása meghaladta-e a GDP 0,5 %-át egyetlen éven belül vagy két egymást követő évben összesítve.

A kiadások alakulásának eltérése nem tekintendő jelentősnek, ha az érintett tagállam túlteljesítette középtávú költségvetési célkitűzését – figyelembe véve a jelentős nagyságú váratlan bevételek lehetőségét – és ha a konvergenciaprogramban meghatározott költségvetési tervek a programidőszakban nem veszélyeztetik ezt a célkitűzést.

▼ M2

Hasonlóképpen az eltérést nem kell figyelembe venni, ha azt az érintett tagállam által nem befolyásolható szokatlan esemény okozza, amely jelentős hatással van az államháztartás pénzügyi helyzetére, vagy pedig az euroövezetet vagy az Unió egészét érintő súlyos gazdasági visszaesés esetén, azzal a feltétellel, hogy ez nem veszélyezteti az államháztartás középtávú fenntarthatóságát.

3A. SZAKASZ**A STATISZTIKAI FÜGGETLENSÉG ELVE***10a. cikk*

Annak biztosítása érdekében, hogy a többoldalú felügyelet megfelelő és független statisztikai adatokon alapuljon, a tagállamok szavatolják a nemzeti statisztikai hatóságok szakmai függetlenségét, ami megfelel az európai statisztikai gyakorlati kódexben foglaltaknak az európai statisztikáról szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban ⁽¹⁾. Ehhez legalább a következőkre van szükség:

- a) kizárólag szakmai kritériumokon alapuló, átlátható személyzeti felvételi és elbocsátási gyakorlat;
- b) éves vagy többéves költségvetési előirányzatok;
- c) a kulcsfontosságú statisztikai adatok közzétételi időpontjának meghatározása jóval a közzétételt megelőzően.

▼ B**4. SZAKASZ****KÖZÖS RENDELKEZÉSEK****▼ M2***-11. cikk*

(1) A Bizottság e rendelet célkitűzéseivel összhangban állandó párbeszédet folytat az érintett tagállami hatóságokkal. A Bizottság e célból látogatásokat tesz különösen annak érdekében, hogy felmérje az érintett tagállam gazdasági helyzetét és az e rendeletben meghatározott célok teljesítése során adódó esetleges kockázatokat és nehézségeket.

(2) A Bizottság helyszíni ellenőrzések céljából fokozott felügyeleti látogatásokat tehet azon tagállamokban, amelyek vonatkozásában a 6. cikk (2) bekezdése és a 10. cikk (2) bekezdése értelmében ajánlásokat adtak ki. Az érintett tagállamoknak rendelkezésre bocsátják a felügyeleti látogatás előkészítéséhez és lefolytatásához szükséges valamennyi információt.

(3) Amennyiben az érintett tagállam résztvevő tagállam, vagy az ERM II-ben részes tagállam, a Bizottság adott esetben felkérheti az Európai Központi Bank képviselőit, hogy vegyenek részt a felügyeleti látogatáson.

⁽¹⁾ HL L 87., 2009.3.31., 164. o.

▼M2

(4) A Bizottság tájékoztatja a Tanácsot a (2) bekezdésben említett látogatások eredményéről, és adott esetben határozhat úgy, hogy az eredményeket nyilvánosságra hozza.

(5) A (2) bekezdésben említett látogatások szervezésekor a Bizottság az előzetes megállapításait észrevételezésre megküldi az érintett tagállamoknak.

▼B*11. cikk*

Az e rendeletben ismertetett többoldalú felügyelet részeként a Tanács elvégzi a ►M2 121. cikk ◀ (3) bekezdésben ismertetett átfogó értékelést.

12. cikk

A ►M2 121. cikk ◀ (4) bekezdése második albekezdésével összhangban a Tanács elnöke és a Bizottság az Európai Parlamenthez intézett jelentésébe beépíti az e rendelet értelmében elvégzett többoldalú felügyelet eredményeit.

▼M2*12a. cikk*

(1) A Bizottság 2014. december 14-ig, majd ezt követően ötévenként jelentést tesz közzé a rendelet végrehajtásáról.

A jelentésben többek között értékelni kell a következőket:

- a) e rendelet hatékonysága, különös tekintettel arra, hogy a döntéshozatalra vonatkozó rendelkezések elég határozottnak bizonyultak-e;
- b) az EUMSZ-szel összhangban a tagállamok gazdaságpolitikáinak szorosabb összehangolása és gazdasági teljesítményük folyamatos közelítése terén tett előrelépések.

(2) Amennyiben szükséges, ezt a jelentést a rendelet módosítására irányuló javaslat kíséri, amely egyúttal a döntéshozatali eljárásokra is kiterjed.

(3) A jelentést továbbítják az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼B*13. cikk*

Ez a rendelet 1998. július 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.